

Antonio-Simón, director de l'espectacle

Dos anys de convivència amb la Unitat de Teràpia Familiar de l'Hospital de Sant Pau donen per molt. L'espectacle que veuran avui és només una part del projecte, la part més artística. El text escrit per l'Enric és fruit de l'experiència d'haver assistit a trobades i a sessions terapèutiques i d'haver compartit les vivències amb un grup de teràpia relacional. Amb tots ells i amb la seva terapeuta, la Virgina, hem compartit una escalfor humana extraordinària que després s'ha transmès a uns actors còmplices que han sabut implicar-se personalment en aquest projecte escènic que alhora també ha estat un projecte vital i de salut.

No tinc paraules per poder-los expressar ni per poder compartir amb vostès tots els aprenentatges, les vivències, les emocions i els retrobaments remarcables que s'han esdevingut durant aquest procés personal i professional. Ja se sap que en els projectes teatrals amb implicacions socials l'autèntic tresor es troba durant el procés de creació, que també és un moment de creixement humà, sobretot per als qui formem part de l'equip artístic.

També ha estat impressionant veure com durant els assajos es barrejaven realitat i ficció, i com n'era de guaridor per a les persones el fet de poder parlar d'elles mateixes. Donar-los visibilitat i presència és un dels objectius d'aquest procés. La interrelació entre els actors, tot participant en les sessions a l'hospital i amb el grup, respirant i jugant amb els pacients, ha definit la força terapèutica de la utilització del teatre i de l'art en general en l'àmbit de la salut.

Sí, sense voler mitificar ni idealitzar el patiment provocat pel trastorn mental, he de dir que ens ha impressionat la valentia, la subtileza i la gran sensibilitat dels companys que formen part del grup de teràpia relacional. Sense el seu afecte i la seva confiança aquest projecte no hauria estat possible. Un projecte professional gestat i desenvolupat amb ells i des d'ells.